

Ni naiz naizena

Mirari Martiarena

Emakume batek Donostiako denda batean gustatu zaizkion galtzak 40 neurrian eskatu ditu. Dendariak «taila handirik» ez dutela erantzun dio. Twitterreko txio batean irakurri dut. Harritu egin nau 40 neurria handitzat jotzen dutela irakurtzeak. Harritu esatea gutxi da, amorratu eta haserretu egin naiz. Nire jantziak beti izan dira neurri handietakoak: XL, XXL, 50-52 neurrikoak, 120ko bularretakoak...

Umetatik jasan behar izan ditut dendarien erruki begiradak. Arropa denda batera sartu eta alferrik sartu naizela esaten duten begirada horiek. Gure amak bakarrik jakingo du zenbat aldiz bueltatu naizen haserretuta eta negar batean etxera. Gustuko arroparik erosi

gabe, erositakoa besterik ez zegoelako hartuta eta jantzi berriak behar nituela. 15 urterekin 60 urteko andreek arropak erosten zituzten dendetara joan behar izaten nuen. Pentsa, adin horretan horrek zer esan nahi duen. Oraindik saltoki horien aurretik pasatzen naizenean orduko sentimendu ilunak izaten ditut; ez dut denda horien eskapareetara begiratu ere egiten.

Sentimendu ilunak, nire jantziak bezala. Beltza beltzaren gainetik jantzita pasatu ditut urteak. Mundu guztiak dakielako beltzak estilizatu egiten duela. Gainerakoen begiraden aurrean argaldu egiten zaituela. Gainerakoek zenbat eta gutxiago ikusi, hobe. Besteen begietan bizi gara, etengabeko eskaparetean. La-

gunekin bizi nintzenean etxetik atera aurretik pisukideak nazkatzen nituen behin eta berriz «ondo nago?» galdetuz. Orain bakarrik bizi naizenez, nik jarri behar izaten dut ispiluaren aurrean eta neronek erantzun neure buruari.

«Ispilu aurreko islan beti nahi dudana naiz» dioen abestia aho txikiarekin abesten nuen, inoiz ez nintzelako nahi nuen. 40 neurriko galtzak janzteko gorpuzta nahi bainuen. «Neurri handiko» arropa gero eta gehiago egiten dituzte; «normalak» baino garestiagoak izaten dira, baina gutxienez balio izan dute nire armairua kolorez betetzeko. Ispiluaren aurrean ez naiz beti nahi dudana, baina beste abesti baten oihartzunak «ni naiz naizena» erantzuten du. •

Sionismoaren garroak Kanpezun

Koldo Sagasti

Pasa den ekainaren 7an Kanpezuko (Araba) Udalbatzak aho batez onartu zuen herriak nazioarteko BDZ (Israelen aurkako Boikot, Desinbertsioak eta Zigorrak) kanpainari atxikitze mozia. Ebazpenak Israelgo apartheid erregimenarekiko balizko harreman guztiak eteteko galdegiten zion Udalari, harik eta kanpainak ezartzen dituen giza eskubideekiko begirunezko gutxieneko aldarrikapenak betetzen diren arte.

Mendialdekoa ez da, baina, Euskal Herrian gisa horretako mozioa onartzen duen lehenengo udalerria. Alta, aurrekoe-tan ez bezala, arabarrek ACOM (Ekialde Ertainerako Komunikazioa eta Ekintza) ize-neko erakundearen jakinarazpena jaso

zuten handik astebetera, udalbatzako aktak eman ziezazkietela eskatzeko. Egun batzuk geroago eskaera auzi-errekurtso bilakatu zen.

Ez dago jakiterik delako elkarte horren atzean nor dagoen, ez eledunik edo kokapen fisikorik ote duten ere, bakarrik webgune bat dutela eta bertan azaldutako asmo sendo bat: espainiar Estatuan Israelekiko harremanak sustatzea eta estatu hebrearraren irudia normalizatzea.

Kanpezuko Udalekoek ezin izan dute jakin nork izenpetzen duen jasotako salaketa, baina bai espainiar Estatu osoan antzeko mozioak onartu dituzten erakundeen aurka jarritako helegiteen atzean erakunde berbera dagoela. Israelen aldeko presio

taldeek txoko ezkutueneko elkartasun adierazpenei erasotzeko duten gaitasunak agerian uzten du gure gizartean duten esku-hartzea, batetik; baina baita haien ahulezia ere. Izan ere, udal txiki batean onartutako mozioa atzera botatzeko horrenbeste baliabide legal eta ekonomiko bideratu behar badute, arrazoibidearen borroka galduta dutelako izango da.

Kanpezuko dema, oraingoz, galdu egin da. Udalak atzera egin du, tamaina horretako auzi-errekurtso batean sartzeak herriari ekar diezaiokeen galera ekonomikoaren beldurrez. Baina Israelgo lobbyaren aparatu juridiko guztiek ezingo diote luzaroan aurre egin goraka doan elkartasun olatu honi. •